

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

krig. Man har vel tænkt som saa, at Fiskeridirektoratet havde jo sine Repræsentanter med, og de var ogsaa i Stand til at anlægge det Helhedssynspunkt, hvad vel i øvrigt hele Delegationen var i Stand til. Men naturligvis forstaaer jeg det Ønske, som det ærede Medlem her fremsatte, og der er heller ingen Tvivl om, at et saadant Ønske vil altid vinde Forstaaelse. Naar det ærede Medlem Hr. Niclasen nu henstiller, at vi skal vente med Vedtagelsen af denne Konvention, til vi har hørt fra Lagtinget, saa er dette i og for sig ogsaa forstaaeligt, men paa den anden Side maa jeg gøre opmærksom paa, at der er Grænser for, hvor længe vi kan vente med fra dansk Side at skride til denne Vedtagelse. Det høje Tings ærede Medlemmer vil jo vide, hvorledes Forholdet faktisk er. Naar man gennem sin Delegation har tiltraadt en saadan Konvention, saa kan vi naturligvis forhandle, men vi kan ikke sætte os uden for — ja, hvad skal jeg sige — det gode Selskab; det Samarbejde, som der her er Tale om, kan Danmark ikke under nogen Omstændigheder staa udenfor — under ingen Omstændigheder. Det vil jeg dog bede om, at man ogsaa har i Tankerne — ikke alene af Anstændighedsgrunde, men ogsaa fordi, at er der nogen, der er interesseret i et Samarbejde paa dette Omraade, er det vel ikke mindst os Danske, som netop med Hensyn til at fremelske og vedligeholde Fiskebestanden har været længere fremme end noget andet Land. Derfor vil jeg gøre opmærksom paa, at selv om vi nu nok kan vente nogen Tid, vil jeg i hvert Fald forbeholde mig paa et givet Tidspunkt at sige, at nu er vi naaet saa langt frem; at vi ikke uden at skade vort gode Navn og Rygte kan vente længere.

Niclasen: Forholdene har ført med sig, at det ikke har været muligt for Lagtinget at behandle denne Sag før. Hvis vi nu havde haft en Repræsentant med under Forhandlingerne i London, kunde vi ganske anderledes være blevet sat ind i, hvad det drejer sig om. Jeg maa hævde, at naar man fra Danmark sender 4 Repræsentanter over til London, er det et rimeligt og berettiget Ønske fra Færøernes Side, at man havde haft en Mand med fra Fiskeriet deroppe, der, som jeg udtalte første Gang, jeg havde Ordet, er vort Hovederhverv. 90 pCt. af hele det færøske Samfunds Indtægt kommer fra Havet, og man kan godt sige, at det er en Forbigaaelse af færøske Interesser, at man henedefra i en saa vigtig Sag, hvor saa store og livsvigtige Interesser staa paa

Spil, ikke giver os Anledning til at møde og tale vor Sag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Erik Eriksen*): Jeg har jo allerede sagt til det ærede Medlem, at jeg udmærket forstaaer det, der ligger til Grund for hans Ønske, og at dette ikke vil skille os, men jeg synes heller ikke, der for det ærede Medlem er Grund til at gøre Problemet større, end det er, paa Baggrund af hele den Situation, vi staaer i. Men naar jeg har sagt, at jeg forstaaer dette Ønske, og at men henedefra altid vil tage Hensyn til saadanne Henstillinger, forekommer det mig, at det, der er tilbage, er Spørgsmaalet om, hvorvidt den Delegation, der deltog i Forhandlingerne i London, i øvrigt ikke kan siges at have varetaget de Interesser, som Færøerne har. Jeg vil gaa ud fra, at Færingerne i dette Spørgsmaal har Interesser, der løber parallelt med de danske Fiskeres Interesser — og hermed ogsaa den danske Rigsdags —, og derfor kan jeg ikke se, at der sagligt set er slaaet noget i Stykker. Jeg har gerne villet gøre disse Bemærkninger til det ærede Medlem.

Severin Hansen: Først vil jeg gerne takke den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri for de Oplysninger, Ministeren fremkom med angaaende de Spørgsmaal, jeg har fremdraget vedrørende Færøerne — de klarer jo Problemerne en hel Del.

Dernæst vil jeg ogsaa gerne give min Tilslutning til de Udtalelser, Ministeren fremkom med angaaende Indskrænkningen af Fiskerflaaderne. Heller ikke jeg tror, at man nogen Sinde naar noget derved. Jeg er enig med Ministeren i, at det, man skal sætte ind paa fra dansk Side, er højere Maal for Fisk og større Maal for Masker. Det er den eneste Vej, ad hvilken vi kan komme frem, naar vi vil hindre den Overfiskning, som i Virkeligheden er ved at finde Sted.

Og saa lige en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Niclasen. Det ærede Medlem henstillede, at man udsatte Vedtagelsen af dette Forslag til Rigsdagsbeslutning, indtil vi har hørt fra Lagtinget. Det vil mit Parti være meget betænkeligt ved, fordi det i Virkeligheden er en indre Beslutning, som Rigsdagen skal tage, og en Udsættelse kun vil have til Følge, at Sagen sinkes. Tiden er jo allerede langt fremskreden, der er indvarslet til Møde i London den 18. Januar, hvor man skal behandle Forslagene fra de forskellige nedsatte Udvalgs Side, og det er min Opfattelse, at det vil være meget uheldigt, hvis man ikke her har taget sin Beslut-